

KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund

Nr. 9.

Kontor: Nørregade 33, St.

2. Maj 1903.

Udgaar hveranden Lørdag.

19. Aarg.

Koster 50 Øre Kvartalet (+ 13 Øre i Postpenge i København. + 15 Øre i — i Provinserne.) Enkelte Numre 10 Øre.

Julie Laurberg,

Fotograf.

Kongens Nytorv 13.

Indgang ad Porten. Elevator.

Den Suhr'ske Husmoderskole,

Telf. 8053, Skindergade 31². Tr. 1—3. Et Sommerkursus fra 3. Juli til 15. Juli med daglig Undervisning.

Læge Frk. Eli Møller

er fra 1ste April flyttet fra fra Fødselsstiftelsen og bor atter Gothersgade 141, 2. S. Træf. Hverdag 12—1. Helligdage 8¹/₂—9¹/₂.

Kvindernes Køkken.

er nu **Vimmelskæft 38**, 1. Sal; Varme Retter fra Kl. 11. Middag Kl. 1¹/₂—6¹/₂. Store nye istandsatte Lokaler.

LÆS I OVER LANDET

Medarbejdere: Uffe Birkedal, Kristofer Jansen, Anton M. Jensen, Sigurd Trier m. fl. Bestilles hos Postvæsenet. Pris: 1 Kr. Kvart. Ekspedition: Gothersgade 129, København K.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor, Nørregade 33, St.

anviser Husbestyrerinder, Kokke-, Stue- og Barnepiger.

Kvinden og Samfundet.

Bestilles i Provinserne paa nærmeste Posthus og hos Landpostbudene, i København paa nærmeste Posthus og paa Bladets Kontor.

Abonnement 50 Øre + Postpenge, i København 13, i Provinserne 15 Øre Kvartalet.

Kvinden og Samfundet.

Opmærksomheden henledes paa, at „Kv. og Samf.“ giver Abonnentsamlere den sædvanlige Boghandleravance: 40 %, saaledes, at man for hver til Kontoret, Nørregade 33, St., **indendt Kvittering fra Postvæsenet** paa en Abonnent (dog mindst 5 ad Gangen) vil faa 20 Øre — 1 Kr. for 5 ny Abonenter — tilbagesendt.

Redaktøren træffes i sit Hjem, Amalievej 9, sikkert 5—7.

Bøger og Blade bedes sendte til samme Adresse. Mundtlig Besked modtages paa Dansk Kvindesamfunds Kontor aabent 8—7, og hertil bedes man henvende sig om alt Ekspeditionen vedrørende.

Klager over Mangler ved Forsendelsen bedes skriftligt indsendt til S. Rasmussen, Ravnsgade 19, 2. Sal.

Lidt Statistik og Kunst.

Relief af et Barnehooved af Marie Carl Nielsen.

Udenfor Censur er i Aar 64 Herrer Udstillere med 290 Nr. eller omtrent 4¹/₂ Billeder pr. Udstiller, 5 Damer med 20 Billeder, altsaa 4 pr. Udstiller; endvidere er 82 mandlige Udstillere under Censur; de udstiller 161 Billeder eller henvend 2 Stkr. pr. Udstiller. 46 censurerede kvdl. Udstillere har 73 Nr. eller omtrent 1¹/₂ pr. Udst. — Den frie Udstilling har i Aar 38 Udstillere med 218 Nr. eller omtrent 6 Billeder pr. Udstiller, og saa hænger alt godt og er let at overse — det er dog en stor Fordel! Maaske kommer man snart saa vidt, at man deler Charlottenborgs Foraarsudstilling i to Serier. Efter den gamle Tradition fra Frederik den 6tes Dage udstiller Professorerne og Lærerne ved Akademiet samt Eleverne, de konkurrerende o. a. i April; i Maj derimod alle de, som ikke kommer ind under de foran nævnte Kategorier. Saa fik alle Plads, nu hænger de fleste Billeder, saa de taber ved at komme paa Udstillingen, og hele Indtrykket bliver ubehageligt; at sé Numrene igennem er trættende.

Udstillingen har vistnok i Aar ikke noget Favoritbillede, som Publikum vil samle sig om. De store Figurbilleder har ikke Interesse i Forhold til Læreredernes Antal Kvadratalen. Joachim Skovgaards lille Billede „En rolig Time“, fængsler langt mere. En rigtig god Ven gjorde Viggo Johansen en Tjeneste, hvis han formaaede ham til at flytte ud af disse Værelsens tykke Luft med osende Lys, Madlugt og Tobaksrøg, hvor til Dels de samme Mennesker gentagende figurerer og staar Fare for tilsidt at have ethvert karakteristisk Præg. Hvad om den højt begavede Kunstner for en Gangs Skyld malede noget enten fra de arktiske Landes klare Luft eller fra det herlige Hellas! Blandt Portrætterne er mange malede med Virtuositet; men de lodigste Kunstværker er Herman Vedels. Ogsaa Schlichtkrulls og Wilhjelm's (Barneportræt Nr. 535) er gode. Anna Ancher har malet Kyhn med et smukt Udtryk i det dejlige gamle Mesterhoved. Bertha Wegmann møder med elegante Portrætter med den grundige Udformning af Hænderne, Figuren, Stofferne og Bigenstandene, som hun aldrig forsummer eller lusker sig fra. Det er Verdensdamers Billeder, som vil fylde deres Plads paa enhver Verdensudstilling. Gode er Olga Marie Smiths, Marie Sandholts, Valborg Henriksen's, Henny Køster's Portrætforsøg. Emilie Mundt har portrætteret Landskabsmaleren Louise Ravn-Hansen. Jern-dorff's Biskop-Portræt hører ikke til hans bedste, Johanne Krebs's Portræt af samme i Fjor var mere tiltalende i Udtryk og saa mere ud til at gengive en betydelig Mand, — endda det manglede Ornament. Brita Barnekow har et fortræffeligt Billede (Nr. 42) „En lille Beundrer“. Saavel den elskværdige Gruppe af den unge Kvinde og Drengen, som hele Interiøret er

kønt opfattet og dygtig udført. Marie Høst er kommen særdeles smukt fra sin Opgave, et Billede betitlet „Gamle Tapeter bødes paa Frederiksborg Slot“. Tony Müller har forsøgt sig med et Motiv fra det nye Testamente „Jesus fremstilles i Templet“. Det er dristigt og bør derfor paaskønnes. Det er ikke let at give noget nyt paa dette Omraade, endnu sværere at give noget, der naar op til, hvad de store Mestre i en mere naiv Tid har præsteret; men det er godt at prøve og øve Kræfterne. En farlig Nabo har Tony Müller i det særdeles fine og monumentale Billede af Einar Nielsen, Nr. 341. Modig debuterer Ellen Hoffmann-Tang med et stort Historiemaleri, hvis Motiv, „Anna Hardenberg afslaar Kong Frederik II.s Bejlen“, maaske ikke egner sig saa godt til billidlig Fremstilling, og som maaske havde givet nok saa smukt Resultat malet i mindre Maalestok. Skønt Kongens Figur kun er et Kostumbillede, er der dog taget alvorlig paa den store Opgave. Anna E. Munch har et særdeles godt Billede med to Kirkegængersker. Ane Marie Hansens Bondestue, hvor „Kaffen males“, og afdøde Helga Reinhardts „Lektielesning“ er kønne og trofast udførte Billeder. Margrethe Tuxen-Meyers Farve er lige ved at blive brutal. Ingeborg Andreassen har en naturlig opfattet lille „Faarevogterske“, Marie Henriques smaa Billeder er kønne i Tonen, og Caja Prytz og Mimi Falsen har smaa vakre Interiører. Endelig har Bertha Dorph, f. Green, en „Eva“, hvor Farverne er stemt særlig fint sammen; den vil virke godt sammen med dertil afpassede Omgivelser, gjort, som den vel er, under Paavirkning af Lorenzo da Credi.

Blomstermaleriet repræsenteres af Augusta Dohlmann med 3 smukke Billeder, der tager sig godt ud, især Rosen „Marchal Niel“, Nr. 111. Clara Carl har Æblegrene, Cathrine Zernichow og Anna Syberg Aquareller, forøvrigt findes der blandt mange smaa Blomstermalerier adskillige, som ikke passer paa en Foraarsudstilling.

Landskabernes Nr. 1 er sikkert la Cours' „Foraarsdag ved Skovmølleaen“. De landskabelige Billeder i Aar viser meget Regn og Bygevejr, ikke underligt, da Sommervejret 1902 var vaadt og uroligt. Der er smaa Perler af fugtigt Vejr som Mols's Nr. 317 og 320. Store Billeder har Achen og Lorens Henriksen og Louise Ravn-Hansen, Nr. 375 „Bygevejr“, endvidere Elisabeth Schiøtts Nr. 394 og Emma Meyers 304. Samme Kunstnerinde har endnu et fortræffeligt Billede „De sidste Solstråler“, hvor Solens Lys bryder den vaade Væg af Skyer i Vest og danner en Ring ned i det klare, stille Vand. Endelig er der landskabelige Arbejder af Marie Luplau og Juliane Langberg, Nr. 695 o. fl. Pauline Thomsen, der ofte har givet noget rigtig godt, er lidt sød og usand i Farven, det store Lærred er heller ikke altid en Fordel i Landskabsmaleriet. Hvor meget, der kan skildres paa et lille Lærred, sér man af afdøde Thiele's dejlige, fine Studier og af Kyhns og Sigumfeldts prægtige Arbejder. Dagmar Olrik har et smukt Solskinsbillede, Nr. 343 „Bag den gamle Gaard“, Charlotte Frimodt et prægtigt „tidligt

Foraar“ og Louise Bonfils en Købmandsgaard i Æbeltoft. Helvig Am-sinck har et rigtig godt Billede med græssende Heste, Nr. 12, det er kønt i Motiv og Farve, Solen skinner dejlig paa de gamle, stævnede Piletræer, Landskabet staar netop saa rolig og helt, som det bør paa et Dyrebillede. Det er vistnok en Konkurrent til Neuhaussenske Præmie; det løser netop Opgaven og har fortjent Præmien. Godfr. Rode konkurrerer antagelig ogsaa; med al Anerkendelse af den Omhu, hvormed han har studeret sine Dyr, saa skader Dyrene Landskabet og Landskabet Dyrene, den sorte Hest til venstre staar langt foran det Træ, som den skal staa bagved. Augusta Finnes „Høstpige“ og Buste er særdeles gode. Johanne Dan, f. Betzonick, har en nydelig Statuette „Lille Mor“ og Elna Borchens „Statue af en Dreng“. Det er Kunstnerindernes Lykke, at de ikke er rutinerede, men stadig søgende, derfor staar de ikke saa let Fare for at gaa tilbage, derfor har man Grund til at vente, at naar der om 50 eller 100 Aar samles en retrospektiv Udstilling af dansk Kunst, vil adskillige Kvinders Arbejder, malede med Tro-skab og Fordybelse i Emnet, hævde sig en Plads ligesom Julie Lützens og Eleonora Christine Tschernings Arbejder paa Raadhusudstillingen.

6te April 1903.

Agnes Lunn.

Magdalene Thoresen.

1819—1903.

—0—

Magdalene Thoresen fødtes 3. Juni. Faderen, Skipper Kragh, var ofte fraværende. Hendes gamle Bedstemoder, en stærk, bestemt Kvinde, tog sig da særlig af det livlige, opvakte Barn.

I Fortællingen „Søløven“, trykt i Tidsskriftet „For Ide og Virkelighed“, skildrer Forfatterinden sit bevægede Barndomsliv ved Lille Belt med dets stærke Strøm og de djærve, uforfædtede Søfolk. — Som ganske ung tog hun til Hovedstaden og tilegnede sig her med sin sjældne Energi i kort Tid saa mange Kunstkaber, at hun kunde drage op til Norge og overtage Posten som Opdragerinde for Pastor Thoresens moderløse Børn. — Snart efter blev hun Præstens Hustru. I Bergen, hvortil Pastor Thoresen var kaldet efter at have været ansat i et af Søndmøres yderste Præstegælde, vakte Fru Thoresens Kærlighed til Folket og den storslaaede Natur, hvori det lever. Under Indtryk af disse Omgivelser skrev hun Fortællingerne „Studenten“ og „En Aften i Bergen“, der ved deres alvorlige, næsten mørke Grundtone vakte Sympati og Anerkendelse; dog først med „Signes Historie“ (1862) og „Solen i Siljedalen“ (1868) brød hun ret igennem; saa fulgte Aar efter Aar hendes mange karakteristiske Fortællinger med de myge og dog saa stærke Kvinder: „Luknegaarden“, „Herluf Nordahl“, „Skoflikkeren“ og mange andre. Af hendes mange Dramaer bør fremhæves „Walkendorf“ og „Udflytningen“.

Et af Forfatterindens Hovedværker er dog „Fra Midnatssolens Land“, som hun skrev 65 Aar gl. under et Besøg i Tromsø; efter sin Mands Død boede